33e jaar. — Nr 122. Dinsdag 12 october 1886.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 12 OCTOBER.

De ware slachtoffers.

In haren aanstaanden zittijd zal de Kamer uitspraak te doen hebben over een verzoekschrift van onderwijzers die, tot in 1879 deelgemaakt hebbende van het officieel lager onderwijs, verplicht zijn geweest hun ontslag te geven, om te gehoorzamen aan hun geweten als katholieken en geene werktuigen te worden van het zoogezegde officieel of geuzen onderwijs.

Onder het getal dezer ontslaggevers zijn er verscheidene die nog slechts eenige jaren, zelfs eenige maanden dienst te kort hadden, om hun recht op pensioen te kunnen doen gelden. Gedurende al den tijd dat zij in het officieele onderwijs hebben gediend, hebben zij regelmatig hunne bijdragen in de pensioenkas gestort.

Welnu, dit pensioen is hun door den Staat geweigerd geworden, zonder in het minst acht te slaan op de zoo eervolle beweegredenen welke hen aangewekt hebben van hun ambt afteizen.

Meestal deze onderwijzers zijn tot het vrij onderwijs overgegaan, alzoo voortgaande met zich aan het volksonderwijs toetewijden, en dat meer dan eens in de schadelijkste voorwaarden voor huune stoffelijke belangen.

De bezoekers vragen om, onder opzicht van het pensioen, opgeheven te worden uit een verval dat niet kan verrechtvaardigd worden ; zij vragen dat voor de berekening van hun pensioen, er hun rekening worde gehouden van de jaren gedurende welke zij in de vrije scholen hebben onderwezen.

Deze vraag is al te rechtvaardig om niet gunstig aanvaard te zullen worden door het gouvernement en de wetgeving : het is een van die maatregelen van herstelling welke geenen last zouden uitmaken voor de schatkist en welke door alle eerlijke lieden zouden toegejuicht worden.

De pensioenen welke door die onderwijzers worden gevraagd kunnen gelijkwideerd worden bij middel van sommen door diezelfde onderwijzers in de pensioenenkas gestort en welke hei liberaal gouvernement geweigerd heeft hun teruggegeven. Die sommen hebben aldien tijd intrest opgebracht en behooren van rechtswege niet aan de schatkist maar aan hen die ze gestort hebben.

Instellingsfeest der koninklijke vlaamsche Academie.

Zondag namiddag, om 3 ure, heeft in de ronde zaal der Hoogeschool te Gent, de plechtige opening plaats gehad van de koninklijke vlaamsche Academie van taal-en letterkunde.

De intrede van den heer minister de Moreau werd met luidruchtig handgeklap en geroep : *Leve de minister*, begroet. Op dit oogenblik liet zich op de galerie een geluit hooren, doch nauwelijks was het gehoord of de rustsoorder werd door de heeren feestcommissarissen bij de kraag gevat en aan de deur gezet.

De heer minister opende de zitting met eene korte redevoering, waarin hij zijn spijt uitdrukte dit niet in het vlaamsch te kunnen doen ; doch, voegde hij er bij, zou een vlaamsche minister u in uwe eigene taal hebben aangesproken, een waalsche minister is niettemin fier u deze instelling, waarop gij recht had, te hebben geschonken, welke alzoo het onderpand zal zijn der eenheid tusschen de twee rassen die de bevolking van België uitmaken.

Deze aanspraak werd warm toegejuicht. Daarna deed de heer gouverneur eene vlaamsche redevoering, waarin hij deed uitschijnen dat het eene eer is voor Gent de academie in zijn midden te bezitten en de verzekering gaf dat de leden hier, in hunne werkingen door allen zullen ondersteund worden.

De heer gouverneur gaf ook te kennen dat de koning, door het beschermschap over de nieuwe instelling aan te nemen, een nieuwe blijk heeft gegeven van genegenheid voor de vlaamsche volksbelangen.

Ook deze redevoering werd luidruchtig toegejuicht.

Na de redevoering van den heer gouverneur werd door den minister in 't fransch en daarna door M. den gouverneur in het vlaamsch de Academie, namens den koning ingesteld open verklaard.

Nadat de heer Delcroix lezing had gegeven van de koninklijke besluiten, de inrichting der Academie betreffende, sprak de heer Willems, bestuurder, eene prachtige redevoering uit, welke mag gelden als een beknopt overzicht van egen vlaamschen strijd, als een program van de plichten welke het staatsbestuur nog jegens de vlamingen te vervullen heeft.

Na deze redevoering, welke den grootsten bijval bekwam, werd de zitting geheven.

Om 4 1/2 ure vereenigden de heer gouverneur en zijne echtgenoote aan hunne tafel de leden der nieuwe instelling, alsmede de burgerlijkeren krijgsoverheden, te zamen 48 genoodigden. Het banket was, naar de getuigenis der deelnemers, uiterst wel verzorgd.

Vier toasten werden bij het nagerecht ingesteld : de eerste door den heer gouverneur aan Z. M. de koning, beschermheer der vlaamsche Academie, aan de koningin en gansch de koninklijke familie. De heer de Kerckhove sprak in het vlaamsch en deed het in zeer gepaste, gelukkige bewoordingen.

De tweede was ter eere van den heer minister de Moreau, door den heer Willems, die ook in het vlaamsch sprak, en nogmaals in naam der Academie, den waalschen, maar Vlaanderen diep genegen minister dank zegde, voor de nieuwe instelling, en den heer Beernaert, minister van financien, niet vergat, die het denkbeeld der stichting van de vlaamsche Academie ontwierp.

Op dien heildronk werd door den heer de Moreau op zeer merkwaardige wijze geantwoord met eenen toast op de welvaart en den bloei der Academie.

Deze rede, even merkweerdig door inhoud als door vorm, met klem en overtuiging uitgesproken, verwekte onder de aanwezigen eenen grooten geestdrift.

De heer Van Beers dronk daarna op de gezondheid van den heer gouverneur en van zijne beminnelijke echtgenoote die hunne gasten op zoo minzame in gulhartige wijze hadden onthaald, waarna de heer gouverneur de gezondheid instelde van de leden der bureels van de Academie, bestuurder onderbestuurder en secretaris.

Het was omtrent 7 ure, toen de koffie werd ingeschonken ; de heer minister en de heeren gouverneurs onderhielden zich daarna nog een goed half uur, op de vriendelijkste wijze, met de gasten, welke ten laatste hun afscheid namen, ten uiterste tevreden over den dag, die stellig een tijdstip vormen zal, niet alleen in de geschiedenis van den vlaamschen taalstrijd, maar tevens in die van de vlaamsche letterkunde.

Ronvaux-kandidaat.

Men leest in het *Handelsblad* :

Wij ontvaegen uit Brussel een nieuws van eenen onzer correspondenten, die wij met eenen glimlach ontvangen hebben ; maar toch, laat ons niet te rap lachen : er geleuren zeo'n aardige dingen in het liberaal kamp !

Brussel, 8 october.

« Een persoon van Namen zegt een intieme stuk in handen te hebben, dat zijne waarde heeft in de toekomstige kiezing.

« In dien brief, tien jaar oud, *zou de heer Ronvaux zich gereed verklaren om in de katholieke partij dienst te nemen.*

» Het offer werd zooals blijkt niet aangenomen.

» Die brief zou openbaar gemaakt worden als de kandidatuur van den heer Ronvaux te Brussel voor den dag kwame.

Het komitt iet *Konservatiere Vereeniging*, in overeenkomst met de *Independenten* heeft besloten op te komen.

» De kandidaat, die deze twee groepen zullen voordragen, is nog niet gekend. »

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 15 OCTOBER aanstaande.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik, 8 oct.

De lijsters zijn dit jaar zoo overvloedig, dat zij tegen 2 fr. en zelfs minder, per dozijn verkocht worden.

— Men schrijft uit Brussel, 8 oct.

Binnen kort zal het huwelijk plaats hebben van den prins Ernest de Ligne, met Mej. Diana de Cosse-Brissac, dochter van den markies van dien naam.

— Ten gevolge van het breken eener as, is gisteren een koopwaentrein ontriggeld nabij de statie van Ternath. Het geval heeft geene bijzondere schade veroorzaakt, noch ongelukken te weeg gebracht. Alleen ontstond er eene vertraging in het passeeren der reizigers'treinen.

— De policie van Brussel heeft in de Treurenbergstraat een geheim speelhuis ontdekt. Naamlooze brieven hadden haar op het spoor gebracht. Toen het gerecht binnentrad, ontstond er eene vreeselijke opschadding. De onderzoeksrechter ontving een stokslag op het hoofd en men dreigde den kommissaris Bourgeois van de trappen te werpen. Al het materieel werd in beslag genomen en de heeder, een Duitscher, werd aangehouden.

— De hoetstraffelijke rechtbank van Brussel heeft dezer dagen eenen Rus, die zich uitgaf als zijnde zekere graaf de Toulouse Lautrec, tot verscheidene maanden gevang veroordeeld voor aftroggelarijen. Het parket heeft thans van het Russisch gouvernement, dat de uitlevering van dien kerel vraagt, talrijke bewijsstuken ontvangen waaruit blijkt dat de zoogezegde graaf zekere Nikolaas Javine is, gewezen vaandeldrager van een regiment huzaren. Javine wordt vervolgd voor talrijke aftroggelarijen te St-Petersburg gepleegd, terwijl hij daar in garnizoen was. Hij werd daarenboven beschuldigd den 25 Juli 1882 het huis dat hij te Boroswk bewoonde, in brand gesteken te hebben, om de verzekeringspremie te trekken.

— In den nacht van 6 tot 7 dezer, is te Scherpenheuvel, een stoutmoedige diefstal met braak bij den burgemeester gepleegd. Nadere bijzonderheden ontbreken.

— *Een Schandaal.* — Over eenige tijd had een republiekein te Brussel, die de schoone gewoonte heeft van op Goeden Vrijdag een banket in vleesch te geven, eenen deurwachter in zijnen dienst genomen.

Ziek geworden, deed de man eenen priester roepen, dien zijne bloedverwanten slechts durfden halen toen onze vrijdenker 's avonds naar zijn buitengoed was vertrokken en ongelukkiglijk, door dien uitstel, de ziekereeds buiten kennis was.

De vrijheidsminnaar, dit vernemende, wilde onmiddelijk den armen zukkelaar aan de deur schuppen ; maar de geneesheer verklaarde dat hij niet kon vervoerd worden.

's Anderdaags stierf hij en het lijk was nog niet koud toen de liefdevolle geus het naar het doodenhuis deed overbredgen.

Geween en geheden der vrouw en andere bloedverwanten vermochten niets op dien liberalen steen.

De overledene werd dinsdag, gevolgd van een groot getal vrienden en kennissen, ter kerk gebracht en begraven.

Ware de begrafenis burgerlijk geweest, hij zou de kist met bloemen hebben overladen en alleenlijk omdat deze godsdienstig was moest het lijk de deur uit.

En dat zijn mannen die gedurig het woord *intolérance clericale* onverdraagzaamheid der pastoors) in hunnen mond hebben.

Men vertelt dat onze geus den trap door den priester bestegen gaat doen herschilderen, omdat hij zou kunnen ongeust zijn.

— Een student bevond zich zondag in een koffiehuis te Elsene, toen hij aangesproken werd door een franschman, die hem zijne lotgevallen begon te verhalen. Hij was ziekendiener in een krijgsgasthuis, doch hij had zijnen post verlaten en bevond zich nu te Brussel zonder middelen van bestaan. De medelijdende student bracht den deserteur naar eene restauratie, deed hem een goed maal opdienen en bood hem vervolgens eene voorlopige gastvrijheid in zijne woning aan. De onbekende bleef er twee dagen. Dinsdag morgend bevond de student, dat zijn gast verdwenen was, eene som gelds uit eene lade, twee kassen cigaren, verschillende voorwerpen en eene mand met honderd eieren meegenemende. De student heeft eene aanklacht ingediend bij de policie.

— Men schrijft uit Gent :

De policie van Gent heeft dezen morgend nogmaals op de botermarkt de te koop gestelde waar onderzocht. De overtredingen zijn nu talrijk dan de vorige keeren, maar toch heeft men nog eenige personen gevonden, die vervalschte boter wilden verkoopen en tegen 8 hunner is proces-verbaal opgemaakt. De vervalschte koopwaar van een zestigtal verkoopers werden aangeslagen. De botervervalschers zijn dus overbeterlijk.

— De gentsche pasteibakkers hebben geprotesteerd tegen de beweering dat zij een uittreksel van petrool in hunne *pateekens* doen. Dat zonderling petroolvet zegt de *Gazet van Gent*, waaraan men den naam geeft van *Vaseline*, is het beste veltig overblijfsel der distillatie van petrool ; geuniverd kan dat vet zeer goed het ongezonte smout of varkensvet vervangen, voor het toebereiden van zalf, omdat het niet sterk wordt. Maar om er toertjes mee te bakken.... ah, neen.

— Men schrijft uit Charleroi.

Het petitionnement om de genade van Schmidt en Falleur te vragen, neemt eene groote uitbreiding. Overal worden verzoekschriften ter onderteekening verspreid. De meeste eigenaars van glasblazerijen en andere nijverheidsbazen hebben zelve reeds geteekend. Mgr. Du Rousseaux, bisschop van Doornik, die dinsdag te Lodelinsart het Vormsel toediende, heeft aan het hoofd eener petitie geteekend.

— De vrouwen van Failleur en Schmidt hebben een gehoor bij de koningin gevraagd.

— BENDERMONDE, 25 september 1885. M. Pelerin, apotheker, 12, rue de Fenuyer, te Brussel. Ik gevoel mij gelukkig u te kunnen mededeelen dat ik, door het gebruik uwer Zwitsersche Pillen, geheel goed genezen ben van de slijmen, die mij gedurende lange jaren vermoeidheden veroorzaakten en mij geheel den eetlust benamen. Therese Van Ransbeeck, geb. Lafon. Echtverklaring der handteekening door den burgemeester vae Dendermonde.

Australië.

DE GOUDKOORTS.

De jongste en alleszins betrouwbare berichten uit West-Australie deen aan de glorierijkste dagen van de Californische goudkoorts terugdenken. Is deze in Zuid-Afrika tot eene bedenkelijke hoogte geklommen, in West-Australie, gelijkt zij eene krankzinnigheid. Van overal komen er gelukzoekers opdagen, om te deelen in den gouden buit, waarvan de omvang al grooter en grooter schijnt te worden, naar mate het Kimberley-district beter ontgonnen wordt, waar deze nieuwe goudvelden gelegen zijn. Inderdaad bestaat er geen gebrek aan deskundigen, die verzekeren dat men nog slechts in de eerste ontwikkeling verkeert van een Dorado, welks rijkdommen Golconda zelf in de schaduw zullen stellen.

Zoo gauw al de schepen en vaartuigen in gereedheid kunnen worden gebracht, vertrekken de goudzoekers naar de dichtbegroeide stranden van het beloofde land. Niets houdt de gretigen en stouthartigen terug, allermiust de wetenschap, dat het Australische Dorado 550 engelsche mijlen van de kust alligt, zonder gebaande wegen en met schier ondoordringbare bosschen tusschen beiden.

Op het strand is het levendiger, want hier en daar zijn reeds gelukzoekers geland, wien het niet te doen is zelf verder te trekken naar Golconda, maar de *diggers* te ontginnen, die derwaarts willen gaan. Eerstgemelden hebben « hotels » uit zeildoek en planken opgericht, waar zij de reizigers grof geld laten betalen voor de allerelendigste verpleging. Maar geen nood ! Zij kondigen in de grootste australische bladen aan dat van het punt, waar zij zich bevinden, de « beste weg » naar Kimberley voert. Het kan hun natuurlijk niets schelen, dat de onervarenen met hunne karren in de wonden blijven steken, om er allicht de prooi te worden van wilden of roofdieren. Elk voor zich, meenen de nieuwerwetsche logementhouders, terwijl zij snel rijk worden, sneller dan de gelukkigste delvers.

Doch de meeste landen te Derby aan, het werkelijk beste punt om de goudvelden te genaken, en waar reeds eene stad uit het moerassige strand te voorschijn schiet. Binnen weinige weken is het getal huizen en inwoners te Derby verviervoudigd, en dit heet pas het begin. Derby moet eenen eigenaardigen aanblik bieden op dit oogenblik. Te midden der zonderlingste getimmerten krioelt eene wonderbaarlijk gemengde bevolking uit alle oorden der oostersche wereld. Alles rept zich om naar het binnenland te trekken, doch er is gebrek aan de eenvoudigste middelen van vervoer, en balen met goederen liggen te Derby overal verspreid wachtende op reisgelegenheid.

In Kimberley zijn thans 5000 delvers aan den gang wier cijfer snel vermeerdert ; en onder hen is er geen gebrek aan wonderbaarlijke geschiedenissen nopens buitengewone vondsten. Toch blijkt het vinden van *nuggets* in aanzienlijke hoeveelheden geene inbeelding maar klinkklare waarheid. Gevochten en gestolen wordt er natuurlijk onder de gelukzoekers ter dege, doch dat was te verwachten en vormt een gewoon onderdeel, bijna eene vereischte van het lastig bestaan. Nu en dan wordt het krakeelen om goud enkel verwaarloosd ten einde gemeenschappelijk op te treden tegen de inboorlingen, die geen goeddunk hebben van den blanken landsinpalmer en door toenemende aanvallen hun ongemoegen doen blijken. Tot dusverre hebben de gelukzoekers de inboorlingen met kruid en lood in toom weten te houden, zoo niet met goud ; maar de regeering van West-Australie heeft thans eene politiemacht naar Kimberley gezonden, die de zwarten en ook hunne blanke vijanden, de goudzoekers, in bedwang zal moeten trachten te houden.

Politiek overzicht.

SAMENZWEERING.

De Weener policie heeft eene anarchistische samenzweering ontdekt en de hand gelegd op de voornaamste plichtigen, twintig in getal. Deze hielden hunne gewone bijeenkomsten in eene herberg te Hietzing, dorp nabij Schoenbrunn gelegen, en hadden besloten in de verschillige wijken van Weenen brand te stichten, ontploffare bommen te werpen, en alzoo schrik onder de bevolking te verspreiden. Zij werden aangehouden op het oogenblik dat zij zich naar hunne posten begaven, om het vuur aan verschillige eigendommen te steken.

—

Te Sestova had eens vijandelijke betooging tegen generaal Kaulbars plaats. 500 personen namen er deel aan. Deze zonden eene afvaardiging van vijftien man naar Kaulbars, om hem den wil van het bulgaarsch volk te doen kennen. Kaulbars weigerde hen te ontvangen. Van Bonstchonk begaf Kaulbars zich naar Varna. De prefekt dezer stad, door Kaulbars uitbloden, weigerde zijnkasteel hem te gaan bezoeken.

—

Volgens de *Gazeta Narodowa*, werden vier divisien russische linietroepen, te Skow en de Dunaburg in garnizoen, naar de grenzen van Rumenie gezonden. De manschappen, die tot deze divisien behooren en in verlof waren, werden onder de wapens geroepen.

—

Gisteren hadden in Bulgarie de kiezingen voor de groote Natmoal-Vergadering plaats. Uit Sofia werd het volgende manifest aan de kezers gezonden : « Kiest Bulgaren en geen Russen. Vergeet niet dat de kleinste misslag u de vrijheid en de onafhankelijkheid kan doen verliezen. Gehoorzaam niet aan Karavelof, een der voornaamste aanleiders van de samenzweering. Hij is zoo gevaarlijk als Zankof. »

—

Eene bijzondere depeche der agencie *Reuter* aan het *Handelsblad* meldt het volgende uit Sofia : Boeren, met knuppels gewapend, bewaakten gisteren het russische konsulaat. Eene talrijke en vijandelijke menigte omringde hetzelve. Patrouilles doorkruisten de naburige straten. In het kiesbureel was alles kalm. Montenegrijnen, die in het russisch konsulaat verborgen waren, schoten ten 4 ure in de richting der engelsche en duitsche konsulaten. Niemand werd gekwetst. De hotels dezer twee konsulaten dragen verscheidene sporen van kogels.

M. Thiedeman en het personeel van het duitsch konsulaat liepen groot gevaar. Indien de boeren, die op de binnenplaats van het russisch konsulaat de wacht houden, in massa buiten komen, zijn er